

JUAIZDIS
DAR NE VISKAS

Katherine Garbera

Metas permainoms

Svajonų
ROMANAI

Knygute.lt

Katherine Garbera

METAS PERMAINOMS

Trijų knygų serija
„Ivaizdis dar ne viskas“
Pirma knyga

Versta iš: Katherine Garbera, Billionaire Makeover, 2022

© Katherine Garbera, 2022

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.

Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo.

Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Julija Vaitiekūnaitė, vertimas iš anglų kalbos, 2024

© Miglė Karaliūnaitė, dizainas, 2025

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2025

ISBN 978-609-03-1063-2

Elektroninė versija © Knygute.lt, 2025

Prieš lipdama į taksi ir vykdamą į „Inferno“ alaus daryklą Nort Leik Šoro kelyje, Olivė Heiz iš „Hestijos židinio“ kepyklėlės nusipirko šaltos kavos. Alų gaminanti įmonė, įsigijusi seną pastatą prie uosto, jį perstatė, kad tilptų darykla, pilstymo patalpos, biurai ir parduotuvė. Važiuodama Olivė klausėsi radijo reklamos – joje generalinis direktorius Dantė Ruso visą žiemą ir pavasarį kalbėjo apie metų kaitą ir autentiškumo svarbą.

Žinutė žmonių kuo puikiausiai suprasta, bet, Olivės nuomone, tik svajingas ir sodrus vyro balsas privertė miestiečius stabtelėti ir imti svajoti apie vasarą. Apsidžiaugę sulaukusi skambučio iš rinkodaros vadovės Kikės Marin.

Moteris nesikuklino sakydama, kad Dantei reikia naujo įvaizdžio, ir jūdvių užduotis sklandžiai tai įgyvendinti. Po skambučio Olivė iškart patikrino vyro socialinius tinklus – lengva, nes jų išvis neturėjo. Nieko. Nei feisbuko, nei tviterio. Net instagramo ar tiktoko. Kartkartėmis pasirodydavoredito skiltyje apie alų, bet tai viskas.

Taip lengviau – pradės nuo tuščio lapo. Kikė minėjo, jog Dantė – nešlifluotas deimantas,

tačiau jai pasirodė, kad įmonės rinkodaros vadovė perspaudė. Juk tokio balso vyras turbūt neatsigina moterų... *Nespėliok!* Atsidususi siurbtelėjo kavos stebėdama Čikagos vaizdus už lango.

Olivė susitikimui pasipuošė: išsirinko šviesiai violetinę kvadratėlių rašto suknelę plačiomis petnešėlėmis ir batelius virvine platforma. Priderino ir rankinuką, kurį pernai jai sukūrė artima draugė Peizlė, kai užsidariusi namuose be perstojo siuvo. Dabar visos trys verslo partnerės turėjo jos kurtas panašias rankines.

Verslo su Peizle ir Delane ji ėmėsi iškart po universiteto. Visos gražios, mėgstamos ir turtingos. Ir neįtikėtinai išlepintos – tai atsispindėjo ir jų socialiniuose tinkluose, tad neliko nieko kito, tik keisti kitų įvaizdį. Pradėjo pamazų, bet pasirodė, jog daugeliui draugų tokios paslaugos ir reikėjo, tarp jų – tuomečiam Delanės vaikinui, profesionaliam beisbolo žaidėjui. Teko keisti įvaizdį nuo prasigėrusio studento iki sėkmės lydimio sportininko.

Ir tai tik vienas iš daugelio pokyčių per pastaruosius aštuonerius metus. Tėvai verslo ne-suprato, bet palaikė. Mama dar ragino Olivę susirasti vyrą, tačiau ji nebuvo tam pasiruošusi. Aiškiai pasakė, kad prieš įsipareigodama

turi suprasti save. Olivė vis dar augo kaip asmenybė ir tik dabar pamėgo save kaip moterį. Daug metų eidavo miegoti arba apsinešusi, arba girta, ir atsikeldavo gailėdamasi praėjusios nakties įvykių.

Taksistui sustojus prie alaus daryklos būstinės, Olivė užsikišo už ausies iš plaukų uodegos pasprukusią rusvą sruogą. Tada, nustūmusi saulės akinius ant galvos, nusišypsojo vaivutojui ir palinkėjusi geros dienos išlipo. Išmetė kavos puodelį į rūšiavimo šiukšlinę prie pastato ir prieš žengdama vidun įsijungusi priekinę kamerą pasitikrino lūpdažį. Jaudinosi, bet plačiai nusišypsojusi patraukė link registratūros prisistatyti.

– Aš Olivė Heiz, pusę vienuolikos turiu susitikimą su Kike Marin.

– Prisėskit, ji tuoj ateis, – administratorė kaleno per klaviatūrą. Linktelėjusi padavė Olivei svečio kortelę.

Nuėjusi prie ilgų suolų priešais registratūrą Olivė prisėdo. Išsitraukusi iš rankinės užrašinę pasižymėjo keletą minčių, tada dar kartą peržvelgė Kikės siųstą informaciją. Naujo įvaizdžio Dantei reikia prieš festivalį „Čikagos skonis“, vyksiantį Liepos ketvirtosios savaitgalį, – tam ji turi maždaug šešias savaites. Kikė minė-

jo, kad jai gali tekti Dantei paaiškinti, kaip veikia socialiniai tinklai, tad užsirašė keletą idėjų. Olivė visad pasiruošia pirmajam susitikimui su klientu, siekdama įvertinti, kaip šis reaguoja į netikėtus klausimus ir kaip aiškiai perteikia mintis.

Juk niekam neįdomu klausytis paistalų.

– Labas, Olive, aš Kikė Marin. Malonu susipažinti, – sveikindamasi jauna moteris ištiesė ranką.

Olivė nusišypsojo ir atsistojusi ją paspaudė.

– Ir man. Prisipažinsiu, nekantrauju susipažinti su vyru iš įmonės reklamų. Įdomu ne tik jį išgirsti.

Kikė suprunkštė.

– Pažadėk pamačiusi nesprukti.

– Kaži, – užtikrino mąstydamą, ką pamatysianti Dantės Ruso kabinete.

Kikė nuvedė ją įprastu biuro koridoriumi ir žengė pro atviras duris.

– Dante, pasiruošęs?

– Taip, – atsakė giliu, jau Olivės pamėgtu tembru.

Žengė iš už kampo, bet sustingo išvydusi garbanotų plaukų kupetą ir pro apžėlusią barzdą vos įžiūrimą veidą. Atsistojęs vyras vil-

kėjo laisvus pilkus marškinėlius, ilgarankovius džinsinius marškinius, rusvai žalsvas kelnės.

Suprato, ką norėjo pasakyti Kikė. Tikras iššūkis.

Štai ir Olivė Heiz.

Sunku patikėti, kad universitete šiurkščiai jį atstūmusi ir keletą negarbingų gyvenimo sprendimų privertusi priimti mergina jau čia. Stovi tarpduryje, visa pritrenkianti.

Jis žvilgtelėjo į Kikę – ši perspėjamai pakėlė antakius, liepdama elgtis gražiai.

– Labas, aš Dantė Ruso, – pasisveikinęs priėjo arčiau.

Apsimestinis mandagumas. Kikei pasamdžius šią moterį, dabar kaip niekad užtikrintas *nesikeisti*. Dirbti kartu veikiausiai negalės, bet progą suteiks, nes, pasak Kikės, ji išmano savo darbą.

– Malonu susipažinti, – nudžiugo ji. – Atpažįstu balsą, jau pamėgau tavo. Nuostabu!

Suprato likęs neatpažintas. O kaip kitaip? Kadaisė dėl mamos patiekalų buvo putlokas, nesportavo. Tada jį visi vadino Deniu. Jokios barzdos, tik nepaklusnios garbanos. Ir gerai – nieko tokio, kad neprisimena.

- Ačiū.

- Matai, kodėl mums tavęs reikia, - pridūrė Kikė. - Balsas puikus, bet...

Jis dėbtelejo į rinkodaros vadovę. Kikė šlyt įžūli.

- Bet? - sukluso Olivė. - Matau tai, ko ir tikėjau. Savitas, tikras vyras. Suprantu, imantis vaizdinių reklamų, norisi pagražinti, bet, manau, toli nuklysti nereikės. Holivudinis gražuolis sekėjus menkai domins.

Dantė vėl žvilgtelėjo į Olivę, pamiršęs studentę ir išvydęs kabinete stovinčią profesionalę. Rusvi, vidutinio ilgio plaukai surišti į dailią, žemą uodegą. Žaviame širdelės formos veide šilta šypsena, nuo kurios nesisėkė atplėšti akių. Universitete jai kalbant, stebėdavo lūpas ir svajojo.

Pašaipūnė, priversdavusi kiekvieną vyrą pasijusti milžinu, dailiai išlenktos putlios lūpos visad kvietė bučinio.

Ir Olivė kaipmat jį perprato. Regis, turėjo omeny, jog jis holivudiniu gražuoliu niekad netaps, ir nieko keista, bet buvo įsitikinęs, kad Olivė nori dirbti kartu nepaverčiant jo visai kitu žmogumi.

- Sutinku, - tarė Kikė. - Atleisk, jei perspau-

džiau, Dante. Tenoriu, kad renginyje prisistatytum nepriekaištingai.

- Viskas gerai, - atsakė šis. Taip ir buvo. Iš dalies dėka Olivės, privertusios priimti save ir liautis bandyti tapti tuo, kuo nėra. - Nuo ko pradėsim? Beje, gal nori ko išgerti?

- Vandens, - sumurmėjo Olivė. - Apsitarkim. Žinodami, ko siekiate, galėsime kurti balsą atspindintį vyrą.

Ji prisėdo prie mažo apskrito stalo kabineto kampe. Kikė prisijungė, jam nešant gėrimus.

Visą valandą aptarinėjo Kikės planuojamą įmonės atidarymą, taip pat ir raudonojo kilimo renginį išskirtiniams svečiams per festivalį „Čikagos skonis“. Laukia smulkūs darbai iki renginio liepą, o iki to Kikė nori atnaujinti socialinius tinklus ir pristatyti Dantę ne tik kaip „Inferno“ alaus daryklos balsą, bet ir veidą.

Netrukus Kikei išėjus į susitikimą, su Olive Dantė liko vienas. Ji atitraukė žvilgsnį nuo užrašų.

- Viso to iš tavęs nori Kikė, bet keistis turėsi pats. Kas nepriimtina tau?

- Nepriimtina?

- Ko nieku gyvu nedarytum. Plaukai, barzda, drabužiai... Tai turės parodyti naują vyrą, o ne

priminti...

- Elegantišką medkirtį?

Olivė nusijuokusi linktelėjo - sujudėjus plaukams ji pasiekė braškių aromatas, privertęs nusišypsoti.

- Taigi...

- Pasitrumpinčiau garbanas, barzdą. Man sakė, turiu neišraiškingą smakrą, tad, jei galima, visai nenusiskusiu.

- Kas sakė? Žmonės kalba taip neapgalvotai. Neabejoju, tavo smakras puikus, bet su barzda padirbėsime.

Ji sakė. Tai dėl šito Olivė niekad su juo nesusitikinėtų, kur jau čia šokis vakarėlyje.

- Moteris, kurią kadaise pažinojau.

- Turbūt buvo pasipūtusi pamaiva. Pažįstu šukuosenų ir barzdų meistrą, suorganizuosiu vizitą. Šiandien gali? Kuo anksčiau pradėsime, tuo geriau. Iki paskutinio renginio šešios savaitės, bet pirmas... - pažvelgė į užrašus.

Dantė susimąstė apie Olivės žodžius. Ar ji buvo pasipūtusi? Pats tai tikrai. Tik kad viešai pažemintas suprato visai nepažinojęs Olivės - tiesiog įsižiūrėjo gražią merginą. Pradėjus kurti bendrą projektą, jausmai sustiprėjo.

Šios klaidos daugiau nebekartojo.

- Tinka? - paklausė Olivė įsibrovusi į jo mintis.

- Atleisk, neišgirdau, - sumurmėjo Dantė.

Palietusi jo ranką pajuto kibirkštį, tad iškart atsitraukusi apsilaižė lūpas.

- Klausiau, ar tiks šiandien popiet?

Sutikus Olivė susirinkusi daiktus po kelių minučių išėjo. Dantė priėjęs prie lango stebėjo ją, nesuprasdamas, ką daro. Ji nepaneigiamai žavi ir seksuali. Kad ir kas nutiktų, darsyk žavesiui nepasiduos. Jis pernelyg protingas.

2

Olivė per komunikacijos platformą „Slack“ pranešė Peizlei ir Delanei apie naują klientą. Kad tik nebegalvotų apie Dantę. Nesitikėjo, kad šis, jo žodžiais, elegantiškas medkirtys bus toks... *karštas*. Vyras neabejotinai gundantis, to ji negalėjo paneigti. Trumpai pasvajojusi apie žalias akis ir pričiuptą ją stebintį žvilgsnį kibo į darbus.

Jau susitarė su kirpėju Pietru, šis per pietus atvyks į alaus daryklos biurą ir pamėgins sutvarkyti Dantės plaukų kupetą ir barzdą. Taip pat reikia nupirkti naujų drabužių, tik kad ne-

nutuokė, nuo ko pradėti.

Raudonojo kilimo kostiumams reikia Dantę išmatuoti, bet spaudžiant laikui pirks iš akies.

Čiupusi telefoną išsiuntė jam žinutę.

Labas, čia Olivė Heiz. Reikia tavo matmenų drabužiams nupirkti.

Kokiems? Namie turiu džinsų ir kelnių.

Pavartė akis ir nesivargindama atrašyti pasakambino.

Dantė atsiliepė po pirmo signalo – tas tembras yra tikra išvaizdos priešingybė.

– Labas, nesispardau, bet nemėgstu švaistyti pinigų drabužiams.

Balsas ją sušildė. Papurčiusi galvą prisivertė grįžti prie darbo. Žinojo, jis į drabužius daug neinvestuoja.

– Suprantu, bet reikia nuspręsti, kokį įvaizdį kursime. Noriu parinkti skirtingų variantų, kad sutvarkius plaukus ir barzdą galėtumėm judėti toliau. Jei nori, galiu peržiūrėti tavo spintą ir ką nors išrinkti.

– Šįryt neturiu tam laiko, – atsiduso Dantė.

– Koks tavo dydis? Parinksiu drabužių iš parduotuvių, kur turiu sąskaitas, kol kas nors patiks.

– Gerai. Jei jau sutikau klausytis tavo patari-

my, neturėčiau priešgyniauti, – sumurmėjo.

– Taip būtų lengviau, kita vertus, suprantu, parduodi alų, ne save. Girdėdami balsą žmonės mano pažįstantys tave, tad rinkodaros vadovė neklysta tai išnaudodama. Pasistengsiu įgyvendinti jos tikslą ir tau neįkyrėti.

– Dėkingas. Suteikiau tau prieigą prie savo kreditinės. Atsiųsiu numerį, kad galėtum pirkti.

– Neprivalai...

– Privalau. Jei jau tenka, darysiu tinkamai. Beje, reikia naujo kostiumo visiems tiems Kikės renginiams.

– Pakviesiu siuvėją tave išmatuoti.

– Puiku. Turiu keliauti į susitikimą, kur ateiti kirptis?

Balsas jau kūrė vaizdinį, kaip šis vyras atrodys pasikeitęs, suprato norinti išvysti visą procesą savo namuose. Tas balsas žadėjo pakeisti ir jos pasaulį. Po velnių, kas vyksta? Kodėl Dantė Ruso kursto tokias mintis?

– Kikė pasiūlė tavo konferencijų salę. Tau apsikirpus atvešiu keletą derinių.

– Skamba kaip tos laidos, kurias žiūri mano mama, – atsiduso Dantė.

– Taip ir yra, – atsakė ji. Nekantravo pamatyti jį kitokį....